

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

3. velikonočna nedelja

18.4.2021

Leto XIX., 16 (1016)

KAKŠNI PA BOMO MI OB KONCU ČASOV?

V različnih obdobjih so bogoslovni učenjaki premišljevali in pisali o marsičem. Zanimalo jih je tudi, kakšna bodo naša telesa, ko bomo ob koncu sveta vstali, kakor izpovedujemo v veri. Mnogi so menili, da bomo imeli vsi telesa ljudi, ki štejejo kakšnih trideset let, ko so na višku svoje moči. Skrbelo jih je tudi, ali bomo tudi po vstajenju moški in ženske, pa še marsikaj. Vse to so ugibanja, ki jih lahko imamo za bolj ali manj utemeljena ali pa tudi za prazno besedičenje. Drži pa, kar je zapisal apostol Pavel: da bo vstali in poveljučani Kristus, »z močjo, s katero si more podvreči vse, preobrazil naše bedno telo, tako da ga bo naredil podobnega telesu svojega veličastva«.

Iz tega, kar so o Jezusovem poveljučanem telesu po njegovem vstajenju zapisali evangelisti, lahko sklepamo, da bodo naša telesa po vstajenju na »poslednji dan« nekaj izredno lepega. Zanje ne bodo več veljali zakoni prostora in časa, ki nas zdaj omejujejo. Kako bo to, ne vemo in naj nas niti ne skrbi. Skrbi pa naj nas nekaj drugega: naj bodo naša telesa, naše telesne moči, čuti in sposobnosti zvesto orodje duše tega Božjega ognja ljubezni, ki ga nosimo v sebi. Apostol Pavel nam kliče, naj imamo vedno pred očmi dejstvo, da so naša telesa Božje svetišče, tempelj, v katerem prebiva troedini Bog. Ob tem pristavlja: »Poveljučujte torej Boga v svojem telesu!«

Kristusovo poveljučano telo, s katerim se je po vstajenju večkrat prikazal svojim prijateljem, apostolom in učencem, je imelo vidne sledove ran na rokah, nogah in na srčni strani. Te rane so vidna sled njegove odrešilne ljubezni. Iz Jezusove prebodene strani je bila rojena Cerkev in vsi zakramenti, ki nas posvečujejo. Če smo v življenju zvesti obljubam, danim pri prejemu teh zakramentov, če zvesto hodimo za Kristusom, potem se bodo ta neizbrisna znamenja, s katerimi smo bili zaznamovani, na veke svetila in bomo nanje lahko upravičeno ponosni.

Ko so se oni
pogovarjali o tem,
je sam stopil mednje in
jim rekel: »Mir vam bodi!«

Vznemirili so se in
obšel jih je strah.
Mislili so, da vidijo duha.

Dejal jim je:
»Kaj ste preplašeni
in zakaj se vam
v srcu oglašajo dvomi?

Poglejte moje roke in
moje noge, da sem res jaz.
Potipljite me in poglejte,
kajti duh nima mesa in kosti,
kakor vidite, da jih imam jaz.«

Ko je to rekel,
jim je pokazal roke in noge.

(Lk 24,36–40)

Svete maše:

3. VELIKONOČNA NEDELJA 18.4. Sv. Evzebij, škof	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> <i>Zagorje</i>	8,30 Molitve za duhovne poklice 9h +Mara Kapelj in Franc Žele, Klenik 25, obletna +Božica Mejak, Klenik 58/a, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij 15h Molitvena ura za duhovne poklice
Ponedeljek 19.4. Sv. Leon IX. papež	Trnje	19h +Bogdan Pavlovič, Palče 2, obletna
Torek 20.4. Sv. Teotim, mis.,škof	Trnje	19h +Sebastijan Perenič, Klenik 2/a, obletna
Sreda 21.4. Sv. Anzelm, škof, c.uč.	<i>Zagorje</i>	19,30 + <i>Martin Vidmar, Parje 2/a, dar. druž. Abram, Il.B.</i>
Četrtek 22.4. Sv. Hugo, škof	Trnje <i>Zagorje</i>	18,30 +Greta Tomšič, Trnje 7, osmina 19,30 Molitvena ura za duhovne poklice
Petek 23.4. Sv. Jurij, mučenec	<i>Zagorje</i>	19,30 + <i>Mirko Boštjančič in Viktor Barba, Zag. 16, oblet.</i> <i>+Aljoša Možina, Drskovče 7, obletna</i>
Sobota 24.4. Sv. Marija Kleopova	<i>Zagorje</i>	19h <i>Spoved</i> 19,30 +Milan Vadnjal, Zagorje 38, 30. dan
4. VELIKONOČNA NEDELJA 25.4. Sv. Marko, evangelist	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> Juršče <i>Zagorje</i>	8,30 Molitve za duhovne poklice 9h +Ivan Tomšič, Trnje 7, 1. Obletnica 10,30 Za vse župljane obeh župnij 12h SHOD: V čast sv. Juriju za vse vaščane - ofer 15h Molitvena ura za duhovne poklice

- **DANES ZAČENJA TEDEN MOLITVE ZA DUHOVNE POKLICE.** Vsak dan nas bo pri sv. maši nagovoril eden od duhovnikov, danes za začetek upokojeni nadškof in metropolit dr. Anton Stres, prihodnjo nedeljo za sklep tega tedna pa ljubljanski nadškof in metropolit Stanislav Zore. Vabim vas, da jim prisluhnete bodisi pri maši v cerkvi ali pa po radiu Ognjišče ali TV Exodus ali po spletu.

Jezus sam nas vabi, naj prosimo Očeta, da pošlje novih delavcev na svojo žetev! Prisluhnimo mu in molimo za ta pereč problem današnjega časa, da nam bo Gospodar žetve poslal dovolj dobrih, zvestih in zavzetih delavcev na svojo žetev.

- **VEROUK** bo ta teden še vedno na daljavo.

- Ta teden je **SV. JURIJ**. Če bo vreme ugodno, brez dežja, bo sv. maša na Jurščah zunaj, pred mrliško vežico. Če pa bo dež, bo maša v Trnju v isti namen, seveda z omejitvijo do deset oseb ali gospodinjstev. V vsakem primeru bo sv. maša ob 12h. Pri maši boste darovali (ofer) za cerkvene potrebe.

- **ŠKOFIJSKI ODBOR ZA DRUŽINO** vabi mlade, pare v spoznavanju, zakonce, samske .... na spletno predavanje Sare in Bojana Doljak z naslovom: **PREIZKUŠNJA, RAZLOG ZA OBUP ALI NOVO UPANJE?** preko Zoom-a v soboto, 24. 4. 2021 ob 20h.

Sara in Bojan Doljak sta se pred desetimi leti soočila z nepričakovano diagnozo: multipla skleroza. Čeprav se je staršema dveh otrok življenje obrnilo na glavo, ni sta vrgla puške v koruzo. Odvetnica Sara danes ne more govoriti, ne hoditi, a še

vedno uspešno zastopa stranke na sodišču in predava študentom. Z možem, ki pravi, da je Sara na številnih področjih »neustavljiva«, vodita več zakonskih skupin in pričujeta o življenju z boleznijo.

Prijavite se lahko najkasneje do 22.4. 2021 prek spletnega VABILA, ki je pripeto današnjim spletnim Župnijskim oznanilom.

VSTALI JEZUS

Jezus v evangelijskem odlomku stopi med učence. Prestrašijo se in prevzame jih strah, kajti mislijo, da vidijo duha. Jezus jim pokaže svoje roke in noge: »Poglejte moje roke in moje noge, da sem jaz sam. Potipljite me in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz« (Lk 24,39). Evangelist Luka hoče tukaj pokazati Grkom, kaj pomeni vstajenje. Grki so si vsekakor lahko predstavljali, da je Vstali duh, da se je duša ločila od telesa in sedaj obstaja zase. Toda vstajenje je več. Vstala je Jezusova oseba, s telesom in dušo. Z opozorilom na roke in noge odgovarja Luka na platonsko filozofijo, ki si lahko predstavlja samo osvoboditev duše iz ujetništva telesa. Vstajenje je vstajenje telesa. To nam podarja roke, ki vzamejo življenje v roke, ki se ljudi nežno dotikajo, božajoč naredijo ljubezen, ki jo lahko izkusimo. In vstajenje nas postavlja na noge, da stojimo zase in gremo svojo pot, ki je svojska pot, ki nas vodi v življenje.

Jezus vabi svoje učence, naj ga potipljejo. Evangelist Luka s svojim »potipljite me« kaže pristašem stoiške

filozofije na to, da lahko ljudje otipajo Boga v Jezusu Kristusu. V njegovih rokah in nogah se lahko dotaknejo Boga samega. Tu se njihovo hrepenenje po enem Bogu, ki ga lahko dojemamo s svojimi čuti, izpolni. V vsaki evharistiji se smemo Jezusa dotakniti v kruhu, ki nam je položen v roke. V prvi Cerkvi so se kristjani s Kristusovim telesom dotikali svojih oči in ušes, ne le, da bi se dotaknili Kristusa, temveč da bi se jih on nežno dotaknil.

Jezus končno pusti, da mu dajo nekaj za jesti, in je s svojimi učenci. Z njimi večerja. Vstajenje ustvarja novo skupnost. Pri obedih, ki jih imajo učenci skupaj, je v njihovi sredi sam Vstali. Evharistija je za Luka vedno izkušnja Vstalega. Intimnost in veselje, ki govorita iz tega, naj prežemata tudi obhajanje evharistije. Jezus se svojim učencem in učenkam kaže kot Bog in človek, kot tisti, ki je postal svoj pravi lastni jaz, da bi vstali iz nepristnosti v pristnost, iz okorelosti v življenjskost in iz izolacije v novo bivanje drugega z drugim.

Anselm Grün, Jezus – Podoba človeka

Otroci moji, to vam pišem zato, da ne bi grešili! Če pa že kdo stori greh, imamo pri Očetu zagovornika, Jezusa Kristusa, pravičnega. (1 Jn 2,1)

Gospod, glej na nas. Pohujšamo se nad vsakim trpljenjem in ga ne maramo razumeti, čeprav sami veliko grešimo. Kolikokrat te zatajimo v svojem bližnjem, ki mu ne skažemo dovolj lju-

bezni. Izdajamo te iz strahu in prednosti v družbi. Ponovno padamo v greh, ker je v nas premalo vere. Oče, odpusti nam, ker velikokrat ne vemo, kaj delamo. Pomagaj nam k spravi in spreobrnitvi, da boš ti v našem življenju vedno na prvem mestu.

Po: Bogoslužno leto B

YOUCAT – katekizem za mlade

Ali obstajajo dokazi o Jezusovem vstajenju?

Za Jezusovo vstajenje ni dokazov v naravoslovnem pomenu. Obstajajo pa zelo močna osebna in kolektivna pričevanja številnih sodobnikov jeruzalemskih dogodkov.

(KKC 639–644, 647, 656–657)

Najstarejše pisno pričevanje o Jezusovem vstajenju je pismo, ki ga je okrog 20 let po Kristusovi smrti sv. Pavel pisal Korinčanom: »Izročil sem vam predvsem to, kar sem sam prejel: Kristus je umrl za naše grehe, kakor je v Pismih. Pokopan je bil in tretji dan je bil obujen, kakor je v Pismih. Prikazal se je Kefu, nato dvanajsterim. Potem se je prikazal več kot petsto bratom hkrati. Od teh je še zdaj večina živih, nekateri pa so zaspali« (1 Kor 15,3–6). Pavel tu poroča o živem izročilu, ki ga je našel v praobčini, ko je dve ali tri leta po Jezusovi smrti in vstajenju sam postal kristjan; to je zapisal na podlagi svojega osebnega srečanja z vstalim Gospodom, srečanja ki ga je vrglo iz tira. Kot prvi dokaz resničnosti Jezusovega vstajenja so učenci razumeli dejstvo praznega groba (Lk 24,5–6). In ravno žene – ki po tedanjem pravu niso bile sposobne pričati – so to odkrile. Čeprav je o apostolu Janezu že ob praznem grobu rečeno, da »je videl in veroval« (Jn 20,8), se je gotovost, da Jezus živi, utrdila šele po mnogih prikazovanjih. Množica srečanj z Vstalim se je končala s Kristusovim vnebohodom. Kljub temu so bila tedaj in so še danes srečanja z živim Gospodom: Jezus Kristus živi.

22. april

HUGO GRENOBELSKI

Rodil se je leta 1053. Ko je nekoliko odrasel, se je odločil za duhovniški poklic in zato si je najprej prizadeval za temeljito bogoslovno izobrazbo. Ko je dokončal študije, so ga nastavili za kanonika v mestu Valence. Kot najmlajši član zbora kanonikov, ki jim je šlo predvsem za donosne dohodke, se je Hugo trudil biti neoporečen in goreč duhovnik. Svoje starejše sobrate je vabil k posnemanju bolj z zgledom kot z besedo. Leta 1080 je bil posvečen v grenobelskega škofa. Dve leti je skušal odpraviti splošen nered, ki ga je našel v škofiji. Predvsem je hotel odpraviti hudo nevednost v verskih vprašanih, kupovanje cerkvenih služb in poklicno neresnost duhovnikov. Delo je bilo tako trdo, da se je škofovanju odpovedal in se umaknil v samostan, kjer je bil preprost redovnik med redovniki. Na ukaz papeža se je vrnil v škofovsko službo. Zaupal je v Božjo pomoč. Sv. Bruno je s šestimi prijatelji postavili veliko kartuzijo v bližini mesta. Kartuzijani so mu bili z molitvijo in pokoro veliki pomočniki pri prenavljanju škofije. Hugo je v škofovski službi vztrajal 40 let. Bila so to leta prizadevne verske obnove, ki za svetniškega škofa res niso bila lahka. Malodušje mu je sicer prešlo, nadomestilo pa ga je telesno trpljenje: mučila sta ga želodčna bolezen in hud glavobol. Bolj ko je trpel, bolj blag je postajal. Ko je telesno opešal, ga je za posvetne zadeve spomin popolnoma zapustil, za nebeške reči pa je njegov razum ohranil nekdanjo bistrino. Umril je na veliki petek, 1. aprila 1132.

SMEH JE POL ZDRAVJA

USPEŠNOST – Tajnica: »Gospod direktor, po telefonu me sprašujejo za termin, da bi se z vami pogovorili o uspešnosti firme.« – Direktor: »Se za to zanimajo novinarji ali policija?«

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si